

De context van de Franse wetgevende verkiezingen was moeilijk, na de overwinning van Sarkozy tijdens de presidentsverkiezingen in mei. De PS haalde toen een zware nederlaag, net als de radicale linkerzijde. Enkel Olivier Besancenot van de LCR hield stand.

Hij ging er in stemmenaantal op vooruit en behaalde 1,5 miljoen stemmen, of meer dan 4 %. Frankrijk kent geen evenredige vertegenwoordiging, en dat maakt dat de 'assemblée nationale' geen correcte afspiegeling is van het reële gewicht van de verschillende bestaande politieke stromingen in de maatschappij. Dat versterkt nog de druk om een 'nuttige stem' uit te brengen.

Desondanks gaat de LCR er in vergelijking met 2002 op vooruit, in aantal stemmen en in percentage. De 495 kandidaten verbonden met de LCR behaalden samen 533.711 stemmen, ofwel een stijging met 213.244 in vergelijking met 2002 (+ 66 %). In tientallen kiesomschrijvingen haalt de LCR meer dan 3%. In sommige situeren de resultaten zich tussen 4 en 5 %. Samen met LO halen de Franse trotskisten zo 887.887 stemmen, of 3,41 %. De parti communiste haalt een betere score in wetgevende dan in presidentsverkiezingen, dank zij haar lokale bastions en akkoorden met de PS. Zij behaalde 4,29 %. Voordien had de PC 21 verkozenen, nu zal dat zakken tot 7 tot 13 zetels.

De vooruitgang van de LCR is een steunpunt om een sociaal en politiek front van verzet te lanceren tegen de regering Sarkozy-Fillon, die vanaf juli de kaart van de sociale achteruitgang zal trekken. Het is eveneens een belangrijke steun voor de LCR in haar voorstel om een nieuwe antikapitalistische partij op te bouwen, onafhankelijk van de PS.